

idolum Luna (vel Lunæ, de quo 24. August.) quod perstitit usque Caroli Magni tempora; cuius forma erat viri cataphracti super columnam; dextrâ gestantis lanceam, in qua vexillum, cuius insigne Luna dimidiata.

36 Apud eisdem, in die quo Hebræi ad exitum celebrarunt Phasæ, cum post cognovissent signo sanguinis horum primogenitos liberatos à morte, suosque jugulatos à devastante Angelo; mos inolevit, ut quotannis superliminaria domorum sanguine tingerent: deindeque ritus extenti ad arbores, quas signabant rubricâ, uti diximus, 1. Januar. n. 24. dicemusque die 18. n. 30.

37 In Leucade prope Corinthum sacra Apollini Leucadio. Diar. Græc. A Leucada petra ita honorabatur Apollo, quia in ea templum prominens mari, saxo albicante. Mirum est, quod scriptores tradunt (ait Nonnius in Hubert. Goltziæ Græciam, Tabul. 1. de Insulis) saltrum ex hac petra fieri in subjectum mare ad sedandos amoris sive cupidinis astus. Persuasum enim illis fuerat; ut quicumque ab illa se dimitteret petra, ab impotenti amore liberatum iri. Ovid. Epist. 21. à v. 164.

Ambracia terra petenda.

Ovid. Phœbus ab excelso, quantum patet, aspicit aquor

Actæum populi, Leucadiumque vocant.

Fusè historia erit, de Amore Lethæo, 13. Maij, & de Leucadæ saltu, 27. Septembr.

Nereis sal- tus è Leu- cada rupe.

38 Accidit Nereo cuidam in saltu è petra, ut non solum oblivisceretur amoris, quo miserè æstuabat; sed quod in rete piscatorium incidisset; in quo simul cum scrinio auri pleno, in terram à piscatoribus tractus est: cumque eis litem suscitasset propter aurum; noctu ab Apolline Leucadio admonitus est, illi dicente: Satis profecto haberet, quod circa vica periculum à furore cupiditatis liber esset, nec esse de auro alieno sollicitus. Joseph Scaliger, Ansoniar. lect. lib. 2. cap. 18. Arduus sanèquàm saltus ultra temeritatem, nisi tropologicè in mortis memoriam exponatur. Quidam Lacedæmon cum votum fecisset, se præcipitandi ex Leucada petra; conspectâ altitudine, recessit: & exprobrantibus dixit: Non putabam, majore voto opus esse ad huiusmodi votum. Plutarch. in Læonic. Hinc ut boni contortes, & mali amoris expertes fierent; Apollini sacrificia pridem offerebant, præcipuè ad preces recurrendo. Unde Sappho apud Ovid. d. v. 179.

Idem. Tu quoque mollis amor penas suppose cadenti

Ne sim Leucadæ mortua crimen aque.

DIES XV. MARTIJ.

1 Grad. 25. Solis in Piscibus: in Idus. quo juxta Plin. Scorpius occidit. Idem Columel. Pegasus occidit, & Aquilo stat gelidus. De his Signis & Constellationibus sæpè egimus. Vir lapidem fundâ tenens. Sphær. Arabic. Rabb. Eleazar in Seder-Olam, cap. 4. signat productionem Solis & Lunæ, de quo die 21. num. 6. Vocatio- nem Abraham; & egressus de Ur Chaldæorum. Rabb. Abrah. in Cabal. Histor. Vide 7. Jul. n. 1. Hac in die, 15. Nisan, collocatur Abraham inter sectas victimas, illique dicitur de sua stirpe: Scitò pranos- cens, quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua, & subiciet eos servituti & affligent quadringentis annis: verumtamen gen- ti, cui servituri sunt, ego iudicabo; & post hac egredientur cum magna substantia. Seder- Olam, cap. 5. ex Genes. 15. 14. Antilogiam de quadringentis annis, solvimus, Tom. 3. T. 7. à n. 2. & 6. April. n. 3. Hac etiam die decursu temporis, cum esset Abrahamus in convalle Mambræ, inquit Rabbini ibid. Venerunt Angeli ad Patrem nostrum Abraham ad nunciandum Isaac conceptum: & eodem temporis puncto, anno sequenti natus est Isaac: nam scriptum; Revertens veniam ad te tem- pore isto, &c. (ex Genes. 18. à 10.) Item exierunt Israelita de Aegypto; nam scriptum: Expletis triginta & quadringentis annis, qui- bus manserunt in Aegypto, eodem die egressus est omnis exercitus Domini de terra. Exod. 12. à 40. Traditio fuit apud præcos Hebræos, Messiam eodem die plenam daturum libertatem Israël, quo eduxit è servitute Aegyptiaca: id est, Lunâ plenâ Nisan. Andr. Masius in Josue, 5. 10. Vide diem 25. Hac fuit nona apparitio Dei ad Abraham, juxta Bolduc, & septima juxta Cajetan. & Torniel. de quo 16. Jul. à n. 2. De illa Bol- duc. 3. de Ecclesia ante leg. cap. 4. inquit: Non Deus vult hunc filium mirabilem (Isaac) in cuius semine benedictionem acceptura sunt omnes gentes, sine novo fœdere, novisque & antea non auditis cere- monijs, ac signis abhibitis, mundo dare: & primo no- vâ sit Abrahæ apparitio visibili & corporeâ specie. Non solum AA. assentior; sed etiam pro rei gravitate, ut alijs huius promissionis mirabilibus mox videndis res- pondeat; non dubito fuisse in forma ignis, in qua Deus maximâ, quanto unquam homini viatori con- cessum est, apparuit majestate. Haud arridet cogitatio, quippe tota adversus textum sa- crum Genes. cap. 18. à v. 1.

Vocatio Abraham.

Antilogia.

Promittitur, & nati- vitas Isaac.

Libertas Israel.

Nona ap- paritio ad Abraham.

Hic

Antilogia. Primus dies Azy- morum. Somnia Eu- nuburum Pharaonis.

Plaga ignis in Israel.

Ab exitu ex Aegypto usque in terram Chanaan quot paschata?

Cessat Manna.

Decretum de circuitio- ne Jericho. Michael ap- paruit.

2 Hic propriè est primus dies Azymo- rum. Leonard. Mar. in Kal. Judaic. Vide pridie, n. 7. Hinc sæpè dicitur, Phasæ die 14. & die 15. Exod. 12. 18. & Levit. 23. 6. de quo ubi dudum, Tautolog. 8. n. 13. & 16. Rabb. Josue, vel Jose, ut aliquo singulari pro- digio diem illustraret; fingit hac in die, cum esset Joseph ante exaltationem suam in car- cere, ei revelata fuisse somnia ministrorum Pharaonis Chebros. Fides penes ipsum. Vi- de 25. Septembr. n. 1. Anno sequenti liber- tatem Israël ex Aegypto, leditio populi facta ab morte Core & sociorum (de qua pri- diè, n. 10.) tuncque stirpitus perisset; ni Do- minum placaret Aaron thymiamate, stans faviente ignis plaga inter mortuos & viven- tes. Perierunt nihilominus quatuordecim millia & septingenti absque his qui cum Co- re exterminati sunt, qui fuere centum quin- quaginta. Numer. 16. 35. & 47. Comestor hic cap. 20. & 21. Adichom. in Chronic. & Joseph. 4. Antiquit. cap. 3. & 4.

3 Eodem die, post 40. annos (alij, sed perperam, dicunt 41.) egressio à præfa- ta tyrannide, & primo, ingressus in terram Chanaan, ac principatus Josue; postquam circumcisi in Galgalis; celebrarunt Phasæ. Josue, 5. à v. 10. Serar. & Leonard. Mar. d. Hoc fuit tertium Pascha Hebræorum. Pri- mum pridie quàm egredierentur de Aegy- pto: secundum, anno sequenti in deserto Sinai. Numer. 9. à 2. post acceptam legem, & erectum Tabernaculum. Tertium, an- te expugnationem Jericho, & post transi- tum Jordanis. Rabb. Davidi videtur panes azymos in crastinum præparasse de fru- gibus terræ; sed Phasæ comeditis cum azy- mis ex Manna. Hinc dicitur ibid. Fecerunt Phasæ quartadecimâ die mensis ad vesperam; & comederunt de frugibus terra die altero azymos panes. Patet, panes azymos ad Phasæ, non fuisse è frugibus terræ. Illo ergo in die subdit Joseph. 5. Antiq. cap. 1. Prima die festivitatis, Sacerdotes, Arcam gestantes, stipa- ti armatorum custodia, accesserunt ad Urbem Je- richo, cornibus clangendo, circumambulabant moenia, Senatu comitante. Fallitur, quoniam illa die duntaxat datum decretum de circuitio- ne Civitatis, ac de modo expugnationis ejus, per Archangelum Michaëlem, Synagogæ custodem, qui Josue apparuit evaginato gla- dio in agro urbis. Serar. & Adrich. d. ex Jo- sue, loc. cit. à v. 13. Sex diebus sequentibus facta est circuitio eo modo, quæ præfigitur, cap. 6. à 2. Variè cogitant AA. ut videbimus, à die 21. n. 7. Difficile enim videtur die 14. aut 15. Nisan fieri posse; cum die 14. Phasæ esset celebratum, quod nequit intelligi, nisi

Tom. I. Ephem.

fit de Lunatione, juxta quam Phasæ cele- brare jus erat, sicut azyrna die seq. Vide Se- der-Olam, cap. 11.

4 Ab hinc anno 748. juxta Briet. & Sa- lian. cum per tres dies Sara filia Raguelis, jejunans suum opprobrium Numini expo- suisset, & post orationem, quasi jam potire- tur voto, gratias ageret; ab anxietate, ut diximus pridie, n. 12. læta surrexit. Tob. 3. à 12. Eodem die, quasi Dominus mortem optatam concessisset seniori Tobia, filium vocans, monita in vitam legi addictam, illi tribuens, & matrem honorare; simul monet de decem talentis argenti, quæ Gabelo, seu Ragueli sub chirographo mutuo tradiderat. Jam enim filia Raguelis & ejus orationes exaudierat Dominus, qui tunc misit Ange- lum suum Raphaellem, ut curaret eos am- bos: v. 24. Documenta patris Tobias junior observare promittit; sed quomodo præfa- tam pecuniam recuperet, nescit. Quærere socium ad iter, jubetur. Egresso ergo, ipse se offert Archangelus Raphael, ad hoc mis- sus, specie pulchri juvenis, sub nomine Aza- riæ, cuiusdam Ananiæ filij, à sene olim co- gniti, & de filio deducendo, & reducendo pacificatur. Ibid. à v. 5. Tunc erat dies Azy- morum, ut constat ex dictis die, 10. n. 8. Un- de disposita fuerunt in crastinum, quæ neces- saria ad iter agendum: v. 22.

4 Ab huiusmodi articulo, ann. 266. jux- ta præfat. AA. eodem die monita Esther de populi periculo per Mardocheum, ordi- nantem effugium in libertatem; calculatio- ne Hebræorum in Seder-Olam, cap. 29. De- cimo quinto Nisan, ingressa est Esther ad Re- gem; & decimo sexto, suspensus est paribu- lo Aman, quod paraverat Mardocheo. Fallun- tur: pridie, ut diximus, num. 13. & 14. affixo Susis exterminij decreto, & claiman- tibus dolore Judæis, scivit Esther: usque in tertium à publicatione diem, jejunijs & oratione intenta, non introivit in palatium, ut dicitur, Esth. 5. 1. & 15. 4. Unde certius, illo in die (ut meditata à se, vel è caelo emis- sa, fortiterentur ad votum) cuncta necessaria in convivium crastinum & perendinum ap- paratu regio, per servos præparare jusisset, sicut per ancillas mensarum ornatum: ibid. à v. 8.

6 Anno 3891. prius datis litteris Lyfia in gratiam Judæorum, Antiochus Eupator, cum ex victoriâ cœlitus partâ à Machabæo cognovisset Dei auxilio invictos esse Judæos (vide 22. Febr. n. 2.) concedit ambulare in legitimis suis, & templum suis solemnitati- bus liberè dari (quippe pridem impedi- bantur ab his, qui erant in Arce Sion) &

Nun 2

fœ-

Raphael ap- paruit jeju- natori Tobia

Esther præ- parat con- vivium as- suero.

Eupator Judæis templum restituit.